

muistuttamaan kristillisyyttä sen alkupe-
räisistä raamatullisista juurista” (Carl E.
Braaten, “The Resurrection in Jewish-
Christian Dialogue,” in Lapidé). ”Aiem-
min kristillisen maailman arviointi koski-
en juutalaisuutta ja muita uskontoja kos-
kien rohkaisi käännättämiseen. Sen mu-
kaan kristityt uskoivat olevan oikein käyt-
tää tarvittaessa taloudellista, psykologista
tai hengellistä painostusta ei-kristittyihin
saadakseen lisää jäseniä kristilliselle kir-

kolle. Sen sijaan dialogia painottava asen-
ne tarkoittaa, että osapuolet hyväksyvät
toisensa tasavertaisina” (Klenicki, ”Je-
wish-Christian Dialogue). Tämä asenne
on enentyvässä määrin saanut sijaa myös
niiden kristittyjen joukossa, jotka hyväk-
syvät ja uskovat Raamatun auktoriteettiin
Jumalan sanana. Esim. George Sheridan,
joka toimi Amerikan Southern Baptist
-kirkon itärannikon toiminnan johdossa,
painotti ettei Jeesus merkitse samaa juuta-

laiselle kansalle ja pakanoille. ”Juutalaiset
tänään, kuten kaikkina aikoina, saavat pe-
lastuksen liiton kautta, jonka Jumala teki
Abrahamin, Mooseksen ja profeettojen
kanssa... Kantani on, että juutalaisia ei tar-
vitse evankelioida” (George Sheridan, in
Mitch Glaser, “Critique of the Two Cove-
nant”). □

Jatkuu

JUHANI AITOMAA

SEURAKUNNAN JUUTALAINEN SYDÄN

Osa 20

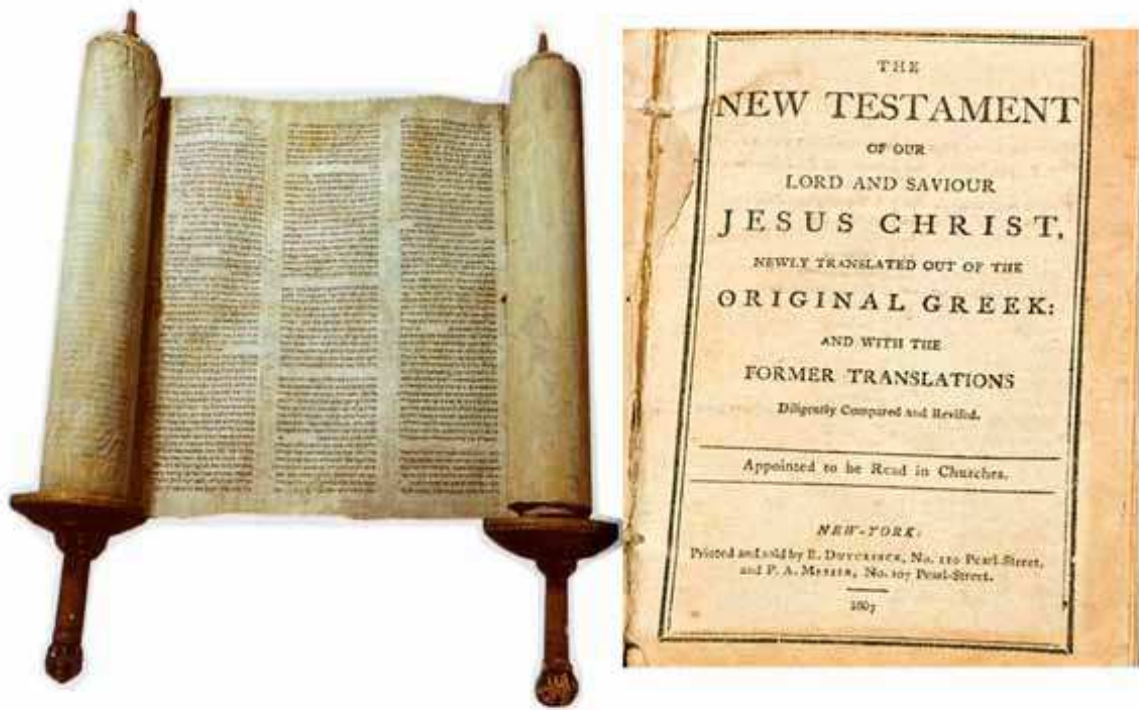
Jumalan kansaan, Uuteen liittoon
liitetyt juutalaiset ja pakanat ovat
omalaatuinen joukko. Aina meille
ei riitä, että meitä kutsuttaisiin vain
Jumalan lapsiksi, seurakunnaksi, Jeesuk-
sen seuraajiksi, kristityiksi, ym. Haluam-
me erottautua massasta omiksi ryhmik-
emme omilla nimillä. Haluamme tulla tie-
toisuuteen luterilaisina, helluntailaisina,
rukoilevaisina, vapaakirkollisina, meto-
disteina, ym. Tämäkään ei meille vielä riit-
tä. Pitää saada vieläkin tarkempi määritel-
mä. Olemme Israelin ystäviä, kristillisiä
sionisteja, gideoneja, filippuksia, ym. sen
mukaan mikä työnäky tuntuu läheisem-
mältä. Ei tässä pohjimmiltaan mitään pa-
haa ole. Kyllä Jumalan antama näky edel-
lyttää myös toimivan organisaation luo-
mistista, jotta tietty asia tulisi hoidetuksi
Kristus-ruumiissa. Mutta toisinaan saattaa
myös olla, että haluamme leimautua tie-

tyllä nimityksellä siksi, että tunnemme it-
semme ”erilaisiksi kristityiksi”. Omaam-
me Jumalalta jotakin erityistä, uutta vii-
sautta, mitä muilla eri tavoin suhtautuvilla
ei ainakaan vielä ole. Hengellinen ylpeys
on salakavala tauti enkä usko, että kukaan
Kristus-ruumin jäsen olisi siltä täysin vält-
tynyt. Joskus halu tulla tärkeäksi toisten
edessä tulee liian suureksi. Usein ”suurek-
si tuleminen” edellyttää väärien kompro-
missien tekemistä, ihmisten ja heidän
mielipiteidensä mielistelyä sekä maail-
massa tiettyssä joukossa vallassa olevien
mielipiteiden ja arvostusten hyväksymis-
tä. Uskotaan, että kunhan saadaan ensin
tietty asema ja mainetta maailman medi-
oissa, niin sitten voidaan vaikuttaakin. Pi-
tämällä asenteissamme evankeliumi ensi-
sijalla emme saavuta maailman suosiota.
Emme edes kaikkien juutalaisten. Maail-
ma ei pidä meitä tärkeinä. Tunnustautu-

minen evankeliumiin saattaa ajoittain olla
myös nöyryyttävä kokemus. Ainakin sillä
on ihmistä itseään pienentävä vaikutus.
Vain tämän tunnustautumisen kautta voi
oikea Jumala näyttäytyä meille suurena.

[Ajat muuttuvat, muuttuuko Sana?](#)

Suomessa on monia kristillisiä Israel-työtä
tekeviä järjestöjä, joiden kautta yksittäiset
seurakunnat ja yksityiset uhraavat varoja
juutalaistyölle. Järjestöt ovat olleet ja osal-
taan yhä ovat tarpeellisia. Niillä on monia
erilaisia avustuskohteita joihin tarvitaan
varoja. Suurin osa suomalaisista kristityis-
tä, niin uskon, haluaa edelleen uhrata Is-
rael-työhön siksi, että juutalaisetkin kuu-
lisivat Raamatun mukaisen sanoman Mes-
siaastaan. Ainakaan vielä muutama vuosi-
kymmen sitten Israel-työtä tekevissä jär-

jestöissä ei arkailtu tunnustaa tätä tosi-seikkaa työn perustaksi. Esim. Israelin Ystävät ry:llä on erityinen historia siinä, että sen perustamiseen vaikutti ratkaisevasti messiaaninen juutalainen Naphtali Rudnitzky. Raamatun mukainen näky Jeesukseen uskovista juutalaisista onkin tuotu maamme kristityille paljolti kahden messiaanisen juutalaisen, Paulus Wolffin ja Naphtali Rudnitzkyn välityksellä. Mikä muu olisikaan suomalaiselle Israel-työlle parempi lähtökohta? Alusta alkaen kristittyjen yhteisiin Israel-kokouksiin kuului keskeisenä evankeliumin ääni.

Varmaan jo ennenkin, mutta varsinaisesti isommassa mittakaavassa tähän näkemysseen alettiin hakea muutosta 1980-luvulla, jolloin "kahden liiton teologia" ja muut senkaltaiset ajatukset saivat enemmän sijaa myös Israel-työssä. Muistan, kuinka eräissä yhteyksissä alettiin vieroksua lähetystyötä ja -asennetta juutalaisten evankelioimiseksi. Sitä pidettiin heidän loukkamisenaan. Sanonta oli, että "ystävä kunnioittaa toisen vakaumusta, eikä halua tehdä mitään mikä loukkaa toista". Aiemmin tässä artikkelisarjassa on mainittu yksi keskeinen kahden liiton edustaja, juutalainen rabbi Eckstein. Hänen mielipiteitään on kuultu laajasti erityisesti kristilli-

sessä sionistiliikkeessä aina Suomea myöten. Osassa Israel-työtä politiikka ja sosiaalinen/taloudellinen auttaminen tuli pääasiaksi, koska juutalaisella kansalla itsellään katsottiin olevan tietty arvo Jumalan edessä ohii Kristuksen sovitustyön. Jeesukseen uskovia juutalaisia haluttiin välttää ja heitä ei haluttu pitää esillä Israel-työssä, koska virallista, poliittista Israelia ja sen edustajia – myös judaismien edustajia – haluttiin lähestyä ja miellyttää. Ei haluttu nähdä, eikä ymmärtää, Raamatun kuvaa öljypuun ja seurakunnan rakenteesta. Eräiden Israel-tilaisuuksien juutalaiset vieraat ovat olleet lähes poikkeuksetta uskonnollisia tai maallisia juutalaisia. Heitä on kuitenkin markkinoitu kristityille "hurskaina" ja "oikeaoppisina" juutalaisina tai muilla vastaavilla nimityksillä. ("Hurskas" viittaa omavanhurskauteen, "vanhurskas" taas Jumalan työhön ihmisen parhaaksi). Juutalaiselle uskonnolle ja poliittiselle vaikuttamiselle, juutalaisten maahanmuutolle, ym. on annettu itseisarvo "Jumalan työnä", kun samalla Jeesukseen uskova juutalaisuus on paljolti sivuutettu. Juutalaisen uskonnon tuntemus ei ole huono asia tiettyyn pisteeseen asti. Tämä piste tulee vastaan, kun kyse on Jeesuksen jumaluudesta. Rabbiinijuutalaisuuden myötäileminen on selänkääntämi-

nen omille juutalaisille juurille Kristuksessa. Se on myös väärää ylpeilemistä Jumalan Sanaa kohtaan.

1980-luvun puolivälissä oli nähtävissä, että Israel-työhön oli kehittynyt kaksi linjaa. Ne alkoivat muotoutua varsinaisesti 1980-luvun alkupuolella ja noudattivat samaa kehitystä kuin muuallakin maailmassa. Näiden suuntausten ero on selvä. Toinen suuntaus korostaa edelleen evankeliumin ensisijaisuutta auttaen juutalaisia myös humanitärisen avun kautta. Jeesusta ei kuitenkaan peitetä juutalaisilta. Asenteena on, että jokaisen juutalaisen kuuluu ottaa Hänet vastaan päästäkseen Jumalan liittoon ja pelastukseen. Jeesukseen uskoviin juutalaisiin pidetään yhteyttä ja heitä tuetaan. Toinen suuntaus painottaa poliittisen tiedottamisen, puhumisen Israelin puolesta, Israelin taloudellisen tukemisen, yms., sinänsä hyvän asian, olevan ensisijaista. Toiminnassa ei nähdä sijaa perinteiselle evankeliumille, koska toimintaan liittyy kahden liiton teologian piirteitä. Sen mukaan juutalaiset ovat jo sellaisenaan liittosuhteessa Jumalaan eivätkä tarvitse siihen Kristuksen sovitustyötä. Hyvien suhteiden luominen poliittisiin ja uskonnollisiin juutalaisiin vaikuttajiin, sekä niiden säilyttäminen

koetaan tässä suuntauksessa ensiarvoisen tärkeäksi. Sekä kansallisella, että kansainvälisellä tasolla. Samalla ei haluta muistaa, että Israelin viralliset edustajat ovat aina yleensä arvostaneet selkeästi uskonsa perusteet tunnustavia ja sen mukaan toimivia kristittyjä. Tietenkin tuo tärkeä uskonkysymys on ollut ja on välissä. Mutta juutalaiset ymmärtävät, että olemme silti aidosti heidän ystäviään emmekä keskiaikaisia ”käännäyttäjiä”. Muistan, mitä eräissä valtakunnallisissa palaverissa arvostamani Israel-työn vaikuttaja totesi. Se oli vastaus puheenvuorooni, jossa halusin tuoda esille Raamatun mukaista asioiden tärkeysjärjestystä: ”Kyllähän Aitoma on tätä mieltä, mutta meidän tulee ymmärtää, että ajat ovat muuttuneet.” Onko Jumalan Sana, evankeliumi, muuttunut?

Israelin Ystävät ry ei myöskään ole ollut sivustakatsoja tässä keskustelussa. Erityisesti 1980-luvulla ja 1990-luvun alku-

puolella linjaa haettiin ja muutosta tapahtui puoleen ja toiseen ennenkuin alkupe-
räinen näky taas alkoi vahvistua. Mielenkiintoisena yksityiskohtana tuon tietyn ajan keskusteluista muistan erityisesti puheet, joissa pääpaino oli siinä, että Jeesuksesta puhuminen ja Hänen korostamisensa suomalaisen Israel-työn yhteydessä on paha virhe. Mielipiteiden vaihto oli välillä vilkastakin ja myös Suomen juutalainen yhdyskunta liittyi siihen. Kesällä 1990 Kotimaa-lehti haastatteli yhtä sen vaikuttajaa. Koskien kristillisen Israel-työn linjanvetokeskustelua hän totesi mm.: ”Ymmärrämme, että kristittyjen perinteeseen kuuluu lähetystyö. Me kuitenkin närkästyimme heidän linjastaan, koska pidämme heitä hyvinä ystävinämme. Oma uskontomme kieltää lähetystyön.” Haastattelun antaja unohti, että jo Jeesuksen aikana juutalaisuus teki lähetystyötä. Juutalaisuudella on lähetystyön perinteet. Vaikka ortodoksinen rabbiinijuutalaisuu-

den linja ei lähetystyötä juuri teekään, on juutalaisuudessa liberaalimpi suuntaus, joka tekee myös lähetystyötä. Erityisesti hasidismisuuntaus tekee sitä. Tuossa keskustelussa ei kukaan halunnutkaan loukata juutalaista yhteisöä. Onko Jeesuksen tunnustaminen ja Hänestä todistaminen loukkaus? Ei! Miksi me kristityt kuvittelemme toisinaan olevamme Jumalaakin viisaampia näissä asioissa? Hän itse todistaa Sanansa kautta, että ristiinnaulittu KRISTUS itse on ”juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus” (1. Kor. 1:23). Hän, juutalainen tai pakana, joka loukkaantuu, ei syvimmässä merkityksessä loukkaannu niinkään siihen, joka todistaa, vaan siihen mitä todistetaan. Sana on loukkaus, koska ihmisen synty pitää hänet ylpeänä. Ihmisen loukkaantuu kulmakiveen, Kristukseen ja Hänen Sanansa ehdottomuuteen: Sinun tulee syntyä uudesti ylhäältä! □

Jatkuu

Chokhmah (Newsletter)	<p>Welcome to BecomingJewish.Org</p> <p>Becoming Jewish is an online information source for those considering conversion to Judaism, in the process of converting, ba'al teshuva (returnees to Judasim), Righteous Gentiles (B'nei Noach), and anyone interested in learning about Judaism.</p> <p>The information in this site is written predominantly from an Ashkenazi Orthodox/traditional perspective. Be aware however, that many Jews do not follow all of these traditions, or precisely how they are described here. On some pages, I have identified variations in practice or belief in the Orthodox and non-Orthodox movements and Sephardic customs.</p> <p>Please use the menu to the left to explore this site.</p>
Conversion	
Conversion	
Common Questions	
Conversion Issues	
Jewish Movements	
Jewish Library	
Subjects to Know	
Judaism	
10 Minute Topics	

Mm. tämä nettisivusto antaa ohjeita, kuinka pakana voi kääntyä juutalaisuuteen.